

Preek Overstapdienst 5 juli 2020 – Protestantse Gemeente Bunnik

voorganger: ds. Coen Constandse

(Over Matteüs 11:25-30)

Ik weet nog toen ik zelf op de lagere school kwam, hoe groot de zesde-klassers waren (want toen waren er nog geen 8 groepen). Hoe zij voetbalden, hoe sterk en stoer ze waren. Een paar jaar later was ik er zelf één. Maar ik dacht; volgens mij ben ik toch niet zo groot als zij waren ...

En ben je net de grootste op school, dan ga je naar een andere, waar je weer de kleinste bent. Brugsmurf of brugpieper ... 'Hé tas, waar ga je met dat jongetje naar toe...?' En een paar later op nog weer een vervolgopleiding of als je gaat studeren en bij een vereniging gaat, gebeurt het opnieuw. Ben je weer het groentje. Dat gaat heel wat keren door in je leven ...

Dat gaan jullie – overstappers – dus beleven. Nu de grootste, met een eindmusical. Straks de jongste en de kleinste. Om dan langzaam – of niet zo langzaam – weer steeds groter te worden.

Spannend, die overstap. Dat is ook echt een grote stap. Naar school in een ander dorp, of in de stad... Verder los van je ouders. Hoe zal dat gaan. Kan ik het? Ga ik vrienden/vriendinnen vinden. Ga ik leuk gevonden worden. Zien de jongens/meisjes die ik leuk vind me wel staan kan ik het wel – al die dingen zelf doen.

Dat gaat allemaal komen, je gaat snel groter groeien.

Maar tegelijkertijd mag je ook best klein zijn, en blijven. Je kunt niet alles en je hoeft ook niet alles te kunnen. Je hoeft het niet allemaal zelf te kunnen. Je hoeft niet stoer en sterk te zijn. Hopelijk vind je vrienden of vriendinnen waarbij dat kan. Hopelijk kun je ook tegenover je ouders eerlijk zijn. Het lukt niet, ik ben bang, ik zit ergens mee... Dat je je niet groot hoeft te houden.

Dat is waar deze preek om draait: dat je groot wordt – maar ook klein kunt blijven.

Ik vertelde net bij de lezingen al over Jezus' boosheid en teleurstelling, dat heel veel mensen niet luisteren, niet geloven in zijn woorden en tekenen. Ze houden zich groot. Misschien is het net zoiets als in onze tijd, dat mensen zeggen: geloof en kerk, dat is voor losers, voor zwakkelingen. Ik heb dat niet nodig.

Jezus zegt dan: het is mooi en goed dat het voor die groten – die zichzelf heel wijs en verstandig vinden – verborgen blijft, en dat het voor kinderen, voor kleine mensen wel duidelijk is. Voor mensen die toegeven, durven toegeven dat ze het niet lukt, dat ze zich wel eens klein voelen.

Jezus zegt: 'Ik heb alle macht. Ik ben groter en sterker dan die mensen die zichzelf zo groot en sterk vinden. En ik ben er voor kleinen. Die zich klein vinden, die het moeilijk vinden. Die durven komen als ik roep dat je mag komen als je moe bent en het niet redt.' En dan zet Jezus al zijn macht in, voor jou. Dan geeft Hij alles, zijn leven.

Hij roept ons. Hij nodigt ons uit om bij hem te komen.

Straks op school moet je misschien wel eens stoer doen, moet je je groter voordoen dan je bent. Sommigen kunnen dat. Ik hoop dat je niet aan alles meedoet, dan je snapt wanneer het nog leuk is en wanneer niet meer.

Het mooie is, bij God, bij Jezus, daar kun je komen zoals je bent. Zij zien je toch wel. Ik zei het al aan het begin van de dienst. Daar kun je eerlijk zijn.

En daar word je ook eerlijk gezien zoals je bent. Eerlijker dan jezelf bent. Soms vind je jezelf maar zo zo, en ben je heel hard voor jezelf. Maar God de Vader weet het beter dan wij.

Ik probeer daar zelf ook steeds weer en steeds meer aan te denken. Het gaat er niet om wat ik vind, of wat anderen vinden. God ziet het zoals het werkelijk is. En ik moet bij Jezus zijn als ik daar iets van wil weten.

Dat is wat ik je mee wil geven, vanuit het stukje uit de bijbel dat we net lazen. Dat je bij Jezus mag komen, en kunt komen. Daar mag je ook terugkomen als je een tijdje weg bent gebleven.

Dat bij Jezus iets te vinden is: Hij is vriendelijk en nuchter, 'down-to-earth', dwz. 'niet arrogant' ('zachtmoedig en nederig van hart' staat er in andere bijbelvertalingen). Dat vind je niet op veel plekken, zulke mensen zie je bijv. ook niet veel in de media. Ik hoop dat je gemerkt en nog meer zult merken dat in de kerk mensen dat proberen te zijn. Ik denk dat jullie dat wel gemerkt hebben aan Anna van Laere, en aan Bert en Maaïke. Van de liefde en de aandacht van Jezus, van zijn Vader.

Je kunt dat hoop ik ook steeds bij de kerk vinden.

Maar dat kan ook zelf, als je bidt. En dat is een heel mooie manier waarop je naar Jezus kunt komen. Het mooie is, dat kan overal, niemand hoeft dat te zien (Jezus zegt zelfs dat je dat eigenlijk ook in het geheim, in je eigen kamer moet doen, en niet waar iedereen het ziet; dat lees je in Matteüs 6:6, vlak bij het Onze Vader).

Je kunt dingen zeggen, of dingen vragen, danken dat dingen goed zijn gegaan. Het kan ook zonder woorden, of met weinig woorden.

Ik hoop dat je dat hebt, of geleerd hebt of nog zult leren. Dat je dat zult blijven doen of het soms weer ontdekt. Dat je jezelf er niet te groot voor vindt. Want voor bidden moet je ook een beetje klein blijven.

En daarom hoop ik dat je groot wordt en sterk en stoer en wijs - maar nooit te groot om kind van God te zijn, om naar God als Vader toe te gaan, naar Jezus als zijn Zoon en jouw grote broer. Je zult met open armen ontvangen worden.

Amen.